

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΚΑΝΑΔΟΥ ΑΡΣΕΝ ΛΟΥΠΕΝ

Ο ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΦΟΥΛΑΡΙ

‘Η παράξενες συνέπειες μιᾶς κομικῆς πτώσεως. ‘Ενας μικρὸς ἑρασιτέχνης ντέκετιβ. ‘Η ληστέις ἐνὸς μυστηριώδους ‘Αρσεν Λουπέν. Πῶς ἐκλέβε τις ‘Γράπεζες. Τὸ αὐτοκίνητο ἐνὸς βαθυπλούτου χρηματιστοῦ. ‘Ο μοιραῖος ἀριθμὸς. Πῶς ἀνεκαλύφθη ὁ γκάγκστερ μετὰ τὸ κόκκινο φουλάρι. ‘Η ἀλλόκοτες μεταμφιέσεις του, κλπ.

Ε Δὴ καὶ ἕνα μῆνα περίπου, σ’ ἕναν ἐρημικὸ δρόμο μιᾶς συνοικίας τοῦ Μοντρεάλ, στὸν Καναδὰ, δύο παιδιὰ ἔπαιζαν στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, ὅταν ἔξαφνα ἔσκασαν ἀπὸ τὰ γέλια ! ‘Ενας ἀνθρώπος μὲ ἕπιτοτο παρουσιαστικὸ, ποὺ γλιστροῦσε ἀδούρβα κοντὰ στὸν τοίχο, παραλάμβανε μιὰ στιγμή καὶ σοφιστικῶς φαρδύς - πλατὺς στὸ πεζοδρόμιο. Τὸ θέματα τώρα ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ χάνει τὴν ἰσορροπία του καὶ τὰ βλέπει ὅλα ἀνάποδα, εἶνε γνωστὸν ὅτι προβαλεῖ παῖτοτο καὶ πάντοτε ἕνα ἡχηρὸ καὶ ἀσυγκράτητο γέλιο...

‘Ο παράξενος ἐκεῖνος ἀνθρώπος σηκώθηκε γρήγορα, μὰ μετὰ τὸ πέσομό του εἰχε ξεφύγει ἀπὸ τὸ χέρι του ἕνα μεταλλικὸ πράγμα, ποὺ βιάστηκε ἀμέσως νὰ τὸ μαζέψῃ. ‘Αν καὶ εἶχε ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάσῃ, τὰ δύο παιδιὰ εἶδαν καθαρά ν’ ἀστράφει πάνω στὸ πεζοδρόμιο τὸ ἀτσόλι ἐνὸς περιτοράφου. Διάβολε ! Αὐτὸ ἦταν πάρα πολὺ ἐνδιαφέρον ! Αὐτὸ τοῦς θύμισε τὶς ἀστρνομικῆς ιστορίες τοῦ Νάτ Πίγκερτον καὶ τὶς περιπέτειες τῶν γκάγκστερς στὸν κινηματογράφου.

‘Γουόλφραμ λοιπὸν τὰ μάτια τους καὶ εἶδαν ὅτι ὁ ἀγνωστος μὲ δύο-τρὶα μεγάλα βήματα ἔφτασε σ’ ἕνα πολυτελὲς αὐτοκίνητο, μὲ καταβασμένα στῆρα καὶ μ’ ἕνα σωφὲρ στὸ τριῶν, ποὺ φοροῦσε μιὰ ἀφουρη λιθρία. ‘Ο μυστηριώδης ἐκεῖνος ἀνθρώπος μετὰ τὸ πιστόλι μὲ τὸ αὐτοκίνητο, ἐκλείσε τὴν πορτίερα καὶ χάρθηκε στὸ βάθος τοῦ δρόμου μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. ‘Ενα ἀπὸ τὰ παιδιὰ ὅσῳσος εἶχε προφάσει νὰ ἴδῃ τὸν ἀριθμὸ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ νὰ τὸν γράψῃ μετὰ τὸ μολύβι του πάνω σ’ ἕναν τοίχο. Αὐτὸ τὸ ἔκανε μηχανικά, παύοντας τὸ ὄλο τοῦ ντέκετιβ, δίχως νὰ φαντάσει τὴν πολὺτιμη ὑπερροσία ποὺ προσέφερε κείνη τὴ στιγμή στὸς Καναδοὺς ἀστρνομικοὺς...

‘Επειτα, τὸ βράδι, τὴν ὅρα τοῦ φαγητοῦ, ὁ μικρὸς ντέκετιβ δηγήθηκε στοὺς γονεῖς του τὴν παράξενη ἐντύπωση ποὺ τοῦ εἶχε κάνει ὁ ἀνθρώπος μετὰ τὸ πιστόλι. Μὰ οἱ γονεῖς του δὲν ἔδωσαν καμιά προσοχή σ’ αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιου. Κι’ ἄρχισαν σὲ λίγο νὰ μιλοῦν γιὰ τ’ ἄλλα γεγονότα τῆς ἡμέρας...

Τὸ προὶ ὅλες ἡ ἡμεριδὸς τοῦ Μοντρεάλ δημοσιεύαν στὴν πρώτη σελίδα καὶ μετὰ τὴν ἑπομένη τὴν περιγραφή μιᾶς θρασιαντῆς ἡστείας στὸ ἑπιτοκατάστημα τῆς εἰΡόγιαλ Μάναξ, στὴν Κάλουκτ - Στρήτ ! Μῆσα σ’ ἔξη μῆνες ἦταν ἡ πέμπτη ἐπίθεσις, ποὺ γινόταν μετὰ τὸν ἰδιου τρόπο καὶ ἀπὸ τὸν ἰδιου μυστηριώδη γκάγκστερ, ποὺ δοῦλενε πάντα μόνος καὶ μετὰ μιὰ ἐπιληρικὴ τὸλημ, καὶ ἔπειτα γινόταν ἀφαντος, δίχως ν’ ἀφήσῃ ποτέ κανένα ἔλκος. Αὐτὴ τὴν θρασιαντῆρα τὸ δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὴν συναντήσῃ κανεὶς παρὰ μόνον στὸν μυστοτορηματικὸ ‘Αρσεν Λουπέν !

‘Ο μυστηριώδης γκάγκστερ διάλεγε πάντα ἕνα μικρὸ ἑπιτοκατάστημα μιᾶς ‘Γραπέζης, ὅπου δοῦλενε δύο - τρεῖς μόνο ἑπιτοκλήτες καὶ ποὺ βρισκόταν σὲ μιὰ ἀποῦρη συνοικία. Παρουσιάζονταν λοιπὸν ἄσφαρα, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ κλεισμο τοῦ εργασιῶ, καὶ μετὰ τὸ πιστόλι σὲ χέρι ἀνάγκαζε τοὺς ἑπιτοκλήτες νὰ τοῦ παραδώσουν ὅλα τὰ λεπὰ ποὺ ἔβαν σὲς κάσσες τους. ‘Επειτα ὀπισθοχωροῦσε καὶ ἔφευγε γρήγορα, ἀπὸ πρῶτα εἰδοποιῶσε τοὺς ἑπιτοκλήτες ὅτι ἂν ἔκαναν τὴν παρμικὴ κίνηση, οἱ φίλο του, ποὺ παρμῶνονταν ἀπ’ ἔξω, θὰ τοὺς σκοτόωναν ἀμέσως σὺν σκυλιά.

Πῶς ὁ Καναδοὺς ‘Αρσεν Λουπέν ἔμπαινε στ’ αὐτοκίνητό του

Μιὰ φορὰ μόνον ὁ τοῖλημ δὲν ἠλοποδῆσε ἀναγκάστηκε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ πιστόλι του. ‘Ενας ταμίας τῆς ‘Εθνακῆς Καναδικῆς ‘Γραπέζης, ὁ ‘Αρμιάν Ρενὸ, ποὺ δὲν σήκωσε γρήγορα τὰ χέρια του ψηλά, δέχτηκε μιὰ σφαῖρα στὸ στήθος καὶ κινήθηκε καταγῆς ἀμόνητος...

‘Απὸ τὶς καταθέσεις τῶρα τῶν θυμάτων, ἡ ἀστρνομία τοῦ Μοντρεάλ ἤξερε ὅτι ὁ μυστηριώδης γκάγκστερ ἦταν γιγαντοσώματος σὺν ἀπάχης τῆς ὀπερέτας, πράγμα ποὺ ἐξοχεται σὲ μιὰ περιέργη ἀντίθεσι μετὰ τὴν κομῆτητα τῶν ‘Αμερικανῶν κωκοποιοῦν. ‘Ο Καναδοὺς ‘Αρσεν Λουπέν φοροῦσε μιὰ τραγιάσκα, ζωμένη ὡς τὰ μάτια του, ἕνα κόκκινο φουλάρι γύφου

στὸ λαμὸ, πανταλόνια στενὰ στὸ κάτω μέρος καὶ κίτρινα σακαφάνια.

‘Η ἀστρνομία, ὕστερ ἀπὸ κάθε ληστικὴ ἐπίθεσις, μόλις εἰδοποιεῖτο τηλεφωνικῶς, ἔσπευδε νὰ ψάξῃ παντοῦ, σ’ ὅλες τὶς γειτονικῆς συνοικίες, καὶ νὰ κινή ἔρευνες σ’ ὅλα τὰ ἑπιτοκα κέντρα τοῦ Μοντρεάλ. Μὰ δὲν κατάφερε νὰ βρῇ τίποτε, ἐκτός ἀπὸ μερικὸς ἀλήτες, ποὺ δὲν εἶχαν καμιά σχέση μετὰ τὶς τοῖλημ κλοπές. Ποτέ κανεὶς ἀστρνομικὸς δὲν κατάφωρε ν’ ἀνακαλύψῃ τὰ ἔλκος τοῦ ἀπάχῃ μετὰ τὸ κόκκινο φουλάρι...

‘Ο πατέρας ὁμοῦ τοῦ παιδιοῦ ποὺ εἶχε κρατήσει τὸν ἀριθμὸ τοῦ μυστηριώδους αὐτοκινήτου, ὅταν διάβασε κείνο τὸ προὶ τὴν περιγραφή τῆς τελευταίας κλοπῆς, ἀρχισε νὰ τρέμῃ ἀπὸ τὴν ταραχή του. ‘Η Κάλουκτ - Στρήτ βρισκόταν δίπλα ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ δρόμο ὅπου ἔπαζε τὸ παιδιὰ του. ‘Η ὅρα πάλι καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀγνωστοῦ ταίριζαν με κείνα ποὺ ἀνέφερε ἡ ἡμεριδία. Μήπως τὸ παιδιὰ τοῦ εἶχε δῆ τὸν Καναδοὺ ‘Αρσεν Λουπέν ;

‘Ο πατέρας τοῦ μικροῦ ἑρασιτέχνη ντέκετιβ ἔσπευσε ἀμέσως νὰ δηγήθῃ στὴν ἀστρνομία αὐτὴ τὴν περιέργη περιπέτεια. ‘Ο ἀστρνομικὸς κάλεσε τὸ παιδιὰ του καὶ ἄκουσαν πάλι, ἀπὸ τὸ στόμα του αὐτὴ τὴ φορὰ, τὴν ἀφήγησί του. ‘Επειτα πῆραν σημειῶσι τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ αὐτοκινήτου, γιὰ νὰ βροῦν τὸν ἰδιοκτήτη του. ‘Ο ἔλεγχος ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς ‘Γραπέζης Κινήσεως ἔγινε γρήγορα καὶ ὁ ἀστρνομικὸς...ἀπογοητεύθηκε ἀπὸ μιὰ φορὰ.

—Αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο, εἶπε ἕνας ἀπ’ αὐτοῦς στὸν πατέρα τοῦ μικροῦ ντέκετιβ, ἀνῆκε στὸν κ. Οὐλλίμα Νέβιν, ποὺ θὰ βιάλοτο χρηματιστή. Καθὸς βλέπετε, τὸ παιδιὰ σας ἔκανε λάθος !..

—‘Ετσι φαίνεται ! ἔκανε σασιτομένο ἐκεῖνος, καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἀστρνομία, γιὰ νὰ μὴ μετέξῃ περισσότερο τὰ πράγματα.

Μὰ ὅταν οἱ ἀστρνομικοὶ ἀνακαλύψουν κανένα ἔλκος, δὲν τὸ παρατοῦν καὶ τόσο εἰκόλα, ἀκόμη καὶ ἂν πρόκειται νὰ καταλήξουν σὲ μιὰ γκάρα. ‘Αναψάσαν λοιπὸν νὰ ρωτήσουν τὸν κ. Οὐλλίμα Νέβιν ἀν εἶχε περιῶσι μετὰ τ’ αὐτοκίνητο τοῦ κ. Νέβιν τῆς κλοπῆς ἀπὸ τὸν διπλῶν δρόμο τῆς Κάλουκτ - Στρήτ.

‘Ο βαθλοῦτος χρηματιστῆς ἦταν ἕνας ὀμορφος ἄνδρας 38 χρόνων, περιζήτητος στοὺς κοσμικοὺς κύκλους, γιὰ τὴν εὐγένεια τῶν τρώων του καὶ τὸ σπανηροδόλο πνεῦμα του. ‘Ηταν ἕνας ἀρογος ἔξεντελιαν. ‘Όσο γιὰ τὸ χρηματιστικὸ γραφεῖο του στὴν Σαιντ - ‘Τζέιμς Στρήτ τοῦ Μοντρεάλ, ἔκανε χρῆσις δουλειῶ. Κι’ ἂν καμιά φορὰ ὁ μίστερ Νέβιν ἔκανε μεγάλα ποσὰ στὸ Χρηματιστικὸ, δὲν παραπονοῦνταν γι’ αὐτὴ τὴν ἀνωδοιὰ τῆς τύχης.

—Θὰ τὰ βιλέγω γρήγορα... ἔλεγε ἡ ἕνα αἰνιγματικὸ χαμόγελο σὲ τὴν κείνη.

‘Όταν λοιπὸν οἱ δύο ἀστρνομικοὶ παρουσιάζτηκαν μ’ εὐγένεια στὸ γραφεῖο τοῦ μίστερ Νέβιν, γιὰ νὰ τὸν ρωτήσουν μετὰ τὴν ἐπιπέτεια τὸ αὐτοκίνητο του κοντὰ ἀπὸ τὴν Κάλουκτ - Στρήτ τὴν ἡμέρα τῆς κλοπῆς, μιὰ ξανθὰ δακτυλογράφου τοὺς ἀπάντησε ὅτι ὁ βαθλοῦτος χρηματιστῆς δὲν ἦταν στὸ γραφεῖο του. Στὸ σπῆτι του πάλι, ὁ Κινέτος ἰληρῆτης τοὺς ἐξήγησε ὅτι ὁ κῆρὸς του εἶχε γυνε ἔξωρικὰ γιὰ ἕνα μακρὸν ταξίδιου...

‘Περίεργου ! Αὐτὴ ἡ ἐξαρῆσις ἦταν κάπως ἑπιτοπῆ...

Τὴ εἶχε σιμῆθῃ λοιπὸν ; ‘Απλοῦστατα, οἱ δημοσιογράφοι εἶχαν παῖσι πάλι ἕνα ἀσχημο παιχνίδι τῆς ἀστρνομίας. ‘Ενας ὀπερότερ εἶχε μάθει τὴν κατάθεσι τοῦ πατέρα τοῦ μικροῦ ντέκετιβ γιὰ τὸν ἐργάκτοτε μετὰ τὸ κόκκινο φουλάρι. Μιὰ ἔκτακτη λοιπὸν ἔδοσις τῆς ἡμεριδὸς τοῦ εἰδοποιῶσε ἀμέσως τοὺς κατοίκους τοῦ Μοντρεάλ ὅτι εἶχαν βρεθῆ τὰ ἔλκος τοῦ Καναδοῦ ‘Αρσεν Λουπέν καὶ ἡ εἰδησις αὐτὴ φαίνεται πῶς ἀνησῆχσε τὸν μίστερ Νέβιν...

‘Η ἐξαρῆσις τοῦ χρηματιστοῦ ἀνάγκασε τοὺς ἀστρνομικοὺς νὰ κάνουν μιὰ λεπτομερῆ ἔρευνα στὸ σπῆτι...

Πῶς ὁ Καναδοὺς ‘Αρσεν Λουπέν ἔβγαλε ἀπὸ τ’ αὐτοκίνητό του

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο πατέρας του Όθωνα μετά την παραίτησή του. Ένα περίεργο γεγονός. Το πνεύμα του τρέως βασιλέως. Η επιθεώρηση στην Ελλάδα. Η πρώτη της εμφάνισής. Τα άσημα της και η πρότασις του άσημου Λευκά Νάχου. Ο Γαβριηλίδης περί των καθηγητών του Πανεπιστημίου: Μία ύπερροχη γνώμη. Η πρόληψις του κ. Παπαναστασίου. Τα πρώτα θέματα του κ. Κεκίνηου στη δημοσιογραφία, κλπ.

πατέρας του άσημου βασιλέως μας Όθωνος, ο Λουδοβίκος ο Α΄ της Βαυαρίας, είχε παρατηρήσει από τον θρόνον του στα 1848 χάριν του πρώτου γιου του Μαξιμιλιανού. Από τότε ζούσε σάν ιδιώτης στο Μόναχο, με τη συντροφιά καλλιτεχνών, ποιητών και λογογράφων. Την ώρα του αυτή ζούε πάραυτα βασιλιάς ή ξέσους τοι υιού του Όθωνος από τόν θρόνο της Ελλάδος.

Όταν ο Όθων έβγαζε στο Μόναχο, ο πατέρας του τόν άρραλίαισε και έκλαψαν ώρα άρκετή και οι δύο μαζί, χωρίς να πούν λέξη.

Πέρασε λίγος καιρός, όταν μιá μέρα πήγε προσκαλεσμένος στο σπίτι του Λουδοβίκου ο πρίγκιπ Βάβα, που ήταν τότε 62 ετών. Ο Βάβα ήταν ο γιός του βασιλέως της Σουηδίας και μάλιστα διάδοχος του θρόνου, αλλά δεν έπρόκειτο να βασιλεύσει ποτέ, γιατί ο πατέρας του του είχε άφαιρέσει τὰ δικαιώματα χάριν του αδελφού του Καρόλου του 13ου. Την ημέρα εκείνη ο Λουδοβίκος είχε παραθέσει γεύμα στο γιό του Όθωνα, τόν τρέως βασιλιά της Ελλάδος, σάν πρίγκιπα Βάβα και σέ άλλους ένγενηίς. Όταν οι καλεσμένοι κάθισαν στο τραπέζι, ο άσημος, άφου τούς προσεφώνησε, τούς είπε γελοντας σαρωστικά και αυτά τὰ γεμάτα πίκρα λόγια :

—Πρέπει να όμολογήσετε, κύριε, πως ποτέ δεν συγκεντρώθηκε γύρω από ένα τραπέζι μεγαλύτερα ποικιλία τύπων. Έδώ βλέπετε έναν βασιλέα, που παρατήρησε από τόν θρόνον (έννοουσε τόν έαυτό του), ένα βασιλέα που τόν έξεφρόνησαν (έννοουσε τόν γιό του Όθωνα), και έναν βασιλέα που δεν πρόκειται όμως να βασιλεύσει στη χώρα του ποτέ (και έννοουσε τόν Βάβα).

Το άστείο, ήν και έξυμνο, στο βάθος του όμως ήταν πένθιμο πολύ. Έντοτος όμως όλο ο καλεσμένος γέλασαν, μηδέ αυτός του Βάβα έξαφορμίσαν. Μόνον ένας δεν γέλασε, αλλά έκανε το κεφάλι του και έκλαψε πικρά : 'Ήταν ο Όθων της Ελλάδος...

Τόσο πολύ άγαπούσε τόν τόπο που βασιλευσε και τόσο ή έκθρόνησε τόν είχε καταβλήσει...

Όταν πρωτογράφησε το έλαγρό θέατρο στην Ελλάδα, σέ μορφή έπιθεώρησης, προκάλεσε και τότε θόρυβο και συζητήσεις περί ήθικης στη συντηρητική και άσπυρη κοινωνία τών Αθηνών. Έννοείται ότι τόν άσημον τών επιθεώρησης εκείνον ήταν δ,π...σεμνόν μπορούσε να φαντασθή κανείς άπέναντι τών σημερινών παραστάσεων και παρουσιάσεων και τών σημερινών άκουσμάτων και σπηνών τών έλαγρών θεάτρων. Και όμως και τόν όλιγον εκείνο άσημον, λέγομεν, έπροκάλεσε τότε μεγάλη φασαρία.

Τότε βγήκε ο μακαρίτης ο Λοιβάς Νάκος, ο όποιος ήταν ο έντενστερος άποφωτος της έποχής του, και έπρότεινε να...γίνη τόν έξής, για να σωθή η κατάσταση :

«Η άστυνομία, έγραψε, πρέπει να χωρισθ τὰ θέατρα εις θέατρα ήθικών παραστάσεων και θέατρα άνηθικών τοιούτων. Είς τὰ πρώτα να πηγαίνουν εκείνοι που έχουσι φόβο να διαφθορουν και εις τὰ δεύτερα οι μη διατρέχοντες κίνδυνον, καθ...διεφθορευμένοι.

Όταν ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αργυρόπουλος παρητήθη, στα 1910, χάριν της ύγιαις του, ο Γαβριηλίδης, ο όποιος τόν έκτιμούσε πολύ, άν και...δέν τόν έγνωρίζε, ειπε τὰ έξής :

τι του και ν' άνακαλύθουν κατάληκτο ότι ο μίστερ Νέβιν κ' ο Καναδός Άρσέν Λουπέν ήταν τόν ίδιο πρόσωπο ! Οι άστυνομικοί βρήκαν εκεί πέρα, έκτός από διάφορα διαφορητικά έγγραφα, κ' ένα σωρό τίτλους, που είχαν κλειστή κατά χωράκι από τις διάφορες Τράπεζες.

Κι' ή λύσις τώρα τού ανίγματος ήταν εύκολη. Ο Νέβιν έφραγε από τού γραφείο του, ντυμένος σάν έντέγγλειαν, κ' ή κάποια έμπορική του έπίδοση. Έβγαζε σάν αυτοκίνητό του, που τόν άδηγοίσε ο συννεόγος του Τζόν Ρότσερς, και κατέβαζε τὰ στόρια. Έκει μέσα τότε μετακινείτο σέ άπάχη κ' ύστερα έβανε την έπίδοση στην Τράπεζα που είχε διαλέξει για να ληφθή. Αιμέσως κατόπιν γύριζε σάν αυτοκίνητο του, που τόν περιμενε λίγο πού πέρα, και δίχως να τόν βλέπη κανείς, άλλαζε ρούχα και γινόταν πάλι Άρνατος !

Μά την τελευταία φορά εκείνο τόν άσημο πέσιμό του τόν είχε προάδωθε. Περιστό είνε τώρα ν' άναρρήθ κανείς ότι ο Ούλλιαμ Νέβιν συνελήθη ύστερ' από μιá έβδομάδα, τη στιγμή που προσκαθόσε να πειρώσει τὰ στόρια του Καναδά για τὰ καταφύγιά στη Νέα Υόρκη.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

—Ο κ. Αργυρόπουλος παρατίεται χάριν της ύγιαις του. Μεροκόι άλλου καθηγητή δέν έννοούν να παρατηθών χάριν της ύγιαις...του Πανεπιστημίου !..

Ο κ. Αλ. Παπαναστασίου δέν πιστεύει στις πρόληψεις, και όμως ποτέ δέν ανάβει τσιγάρο από σπύρο, από τόν όποιον άναγαν άλλο δινό.

Και διηγείται ο ίδιος και την αιτία : Μιά φορά, στα 1926, που ήταν πρωθυπουργός, έφραγε ένα βράδυ στο Φάληρο μαζί με έναν Σουηδό μηχανικό, που είχε έλθει τότε στην Ελλάδα για κάποια έπίδοση τού κράτους. Ο Σουηδός συνουσίαιε και από τη συζύγο του. Σάν τρέλαιωσε τόν δούτο του, ο κ. Παπαναστασίου τούς προσέφερε τσιγάρα κ' άναψε κ' ένα σπύρο και τούς έδωσε ν' άναψουν. Άμα άναψανε, πήγε και ο κ. Παπαναστασίου ν' άναψη και τόν δούτο του τσιγάρο, οι δύο Σουηδοί όμως, άνάρας και γυναικά, τρομαγμένοι, ριζτησαν για νά τόν έμποδοίσουν.

—Μη, κύριε πρόβρε, δέν είνε σωστό αυτό που κάνετε ! τού φώναξαν.

—Πού ; ρώτησε έκπληκτος ο κ. Παπαναστασίου, γιατί δέν ήξερε τί συμβαίνει.

—Τό ν' άναψετε από τόν ίδιο σπύρο που άναψανε τὰ τσιγάρα μας κ' ήεις...

—Γιατί ;

—Γιατί είνε πολύ κακό ν' άναψουν τρεις με τόν ίδιο σπύρο.

—Παραμύθια ! ειπε ο κ. Παπαναστασίου. Και γιατί είνε κακό ν' άναψουν τρεις με τόν ίδιο σπύρο ;

—Γιατί σέ κάποιο από τούς τρεις μας θά συμβή κάποιο κακό.

—Παραμύθια ! ειπε και πάλιν ο κ. Παπαναστασίου, κ' άναψε τόν τσιγάρο του τρίτος.

Κι' όμως, την άλλη ημέρα τόν κακό συνέβη. Από κάποιο άσηματο ζήτημα, που δημοσιογράφησε στη Βουλή, ή Κυβέρνησις τού κ. Παπαναστασίου καταψηφίστηκε και υπέβαλε την παραίτησή της.

—Από τότε, έπιλέγει ο κ. Παπαναστασίου, δέν άναψε ποτέ τσιγάρο με σπύρο που άναγαν άλλο δινό. Δέν πιστεύει την πρόληψιν, αλλά την...πράξιν !..

Ο γνωστός συγγραφέας και λογογράφος κ. Διον. Κόκωνος την δημοσιογραφική του καριέρα την άρχισε, όπω και οι άλλοι σκεδόν οι έλεγκτοί μας λογογράφοι, από την «Ακρόπολις» τού Γαβριηλίδη.

Όταν παρουσιάστηκε στην Γαβριηλίδη, εκείνος τού ειπε με την άδωα...άγνωστονά του :

—Εργάσθητε ποτέ σον σέ έφημερίδα ;

—Όχι.

—Πού καλά. Θά σέ προσάβω. Θά διαπραγματεύομαι τὰ...οικονομικά ζήτήματα στην «Ακρόπολις» !..

Ο κ. Κόκωνος τού έλασε, τού έλασε, γιατί τὰ μόνια ζήτήματα, για τὰ όποια δέν είχε την έλαχιστή ιδέα, ήταν άκρως τὰ οικονομικά.

Επειδή όμως εκείνο τόν βράδυ είχε κάνει άτοργία ο συντάκτης της «Ακρόπολις», που κρατούσε τα πρακτικά της Βουλής, ο Γαβριηλίδης τού ειπε :

—Έννομεταξύν όμως, πήγανε να κρατήσθ στη Βουλή τὰ πρακτικά.

Ο κ. Κόκωνος ήταν νεοφερμένος τότε στην Αθήνα και όχ, μόνον, καθώς ήταν φυσικό, πρακτικά δέν ήτο δυνατόν να κρατήσθ, αλλά όποτε τούς βουλευτάς έγνωρίζε, όποτε τούς άπορωζέ, όποτε τὰ ζήτήματα.

Για τούτο εργάστηκε τή βραδιά εκείνη τὰ πού περίεργα πρακτικά στην «Ακρόπολις», τὰ όποια όμως...κατενεύθησαν τόν Γαβριηλίδη.

Και έτσι προσελήθη τότε ο κ. Κόκωνος στην «Ακρόπολις». Και έτσι ή «Ακρόπολις» χάρισε έναν έλεγκτο λογογράφο στην Ελλάδα !..

Μιά φορά ο μακαρίτης Φλογαίτης, παριστάμενος σέ μιá γλωσσική συζήτηση, ειπε τὰ έξής για την καθαρεύουσα : —Η καθαρεύουσα είνε ή όδός, ή άγωνα στο Βιζάντιον !.. Και μιá κυρία που τόν άκουσε αυτό, τόν ρώτησε άρεστάτα : —Πού «Βιζάντιον» έννοείτε, κ. Φλογαίτη, τού καρνεϊό πούμαι στα Χαντεία ; Κόκαλο ο Φλογαίτης.

Ο Ροιδής έλεγε για τις γυναίκες : —Είνε έντελώς έστρεμμένα νού ! Σορραεις και τὰ μαρκά τους μαυλά τρέφονται αέξανόμενα από τόν εγκέφαλό τους, άδυναπτοντάς τον !